

elektronická

KAPITÁNSKÁ POŠTA

metodický a informační zpravodaj HKVS

číslo 12 - únor 2011

Představujeme:
Kraj Vysočina

Aktuálně:
Jarní sraz je tu!

Co zůstává ze skautingu?

Kapitánky a kapitáni!

22. únor je u nás častěji vnímán jako den sesterství, než den zamyšlení. Všichni víme, nebo alespoň tušíme, jak připomenout, že vedle bratrů jsou ve skautském hnutí i sestry, že si jich vážíme, že jsme rádi, že je máme. Někdo jim napíše přáníčko, někdo pomůže s vylepšením klubovny, někdo přijde na jejich slavnostní schůzku.

Ale den zamyšlení?

Nabývám dojmu, že se stále víc stydíme říkat nahlas, proč, jak a k čemu se snažíme naplňovat cíle skautské výchovy. Když jsem klikal na skautské křižovatce a hledal něco ke Dni zamyšlení, našel jsem pouze rok staré články, přestože jsem přímou mailovou poštou obdržel ze zahraničního odboru odkaz na materiály ke dni zamyšlení. Proč to na mne přímo neblinkalo a neupozorňovalo na sebe ze stránek Křižovatky, nevím.

Když jsem jako vždy dostal námět na mé povídky do Světýlka a Skauta-Junáka, bylo jím „něco ke svatému Valentýnu“ (i vlčatům a žabičkám?). Přeonačil jsem si to alespoň jako přátelství ke dni zamyšlení, resp. sesterství.

Když jsem na internetu hledal Den zamyšlení, vypadl mi jediný aktuální odkaz na středisko Omaha, což není přístav Omaha, byť je také z Plzeňska.

Tak jsem se zamýšlel soukromě a kladl jsem si otázky. Neupřednostňujeme dnes přesné znění našich vnitřních předpisů před tvořivým, dobrovolným

a hlavně radostným způsobem výchovy? Neupřednostňujeme dnes individuální volbu aktivit před plněním tří povinností, které jsou třemi pilíři skautingu? Neupřednostňujeme dnes pestré formy skautské výchovy před jejím cílem?

Kladl jsem si těch otázek více, ale nebudu zde uvádět své závěry. Budu jen velmi rád, když si někteří položíte podobnou otázku a dojdete k závěru, že vy sami máte co zlepšovat (to máme všichni, dokud máme vůli tu skautskou káru táhnout, nebo alespoň postrkovat dál).

Již před lety jsem našel takovýhle přírůstek: na počátku skautingu ve světě i u nás byla jakási společná představa o cílech i formách, bylo to spontánní, bylo to hnutí. Ty společné názory se postupně praxí i rozdílností výkladu otců zakladatelů trochu měnily. Ne moc, řekněme tak o jedno procento ročně. Za rok zbylo ze sta procent základu 99%, z těch 99 je 98,01 atd. Existujeme-li sto let, zbylo nám při uvedeném modelu korekcí 36,3%! To není moc a hlavně nevím, kdo si co představujeme pod tou nezpochybnitelnou třetinou.

Budu rád, když mne s touto úvahou odeženete od svého myšlenkového příbytku. Bodejť! Skauting není matematika, skauting nejsou paragrafy, skauting není ani sport. Čím je, ponechávám na vašem zamyšlení, ke kterému se vás snažím vyprovokovat.

A nezapomeňte si otevřít výše uvedený odkaz, jsou tam nápady, co udělat s odělem. K tomu nemusíte dodržet datum 22. 2., protože skauting není... ani ...

Ahoj! *Vezír =V=*

P. S.: Jen co jsem odeslal tento text redakci KP, přišel mi z ústředí „balíček“, který mj. obsahuje podrobnější povídání ke Dni zamyšlení. Má výtka absence tohoto tématu na webových stránkách Junáka tedy trochu pozbývá smyslu. Tedy trochu.

Aktuálně: 3
Jarní sraz je tu!

Jak se chystá 5
Navigamus 2012

Rozhovor: 10
Pumpa

Představujeme: 13
Kraj Vysočina

Historie: 21
Navigamus 94

Na činnost Síť vodních skautů poskytl od minulé uzávěrky eKP dobrovolný desetikorunový příspěvek za každého registrovaného člena následující přístav:

216.07	PVS Liběchov	400 Kč
317.13	PVS Opařany	1210 Kč
816.14	PVS Eskadra Ostrava	950 Kč

Zvláštní příspěvky na činnost KVS zasílejte na účet KVS 666 55 333 / 5500 pod variabilním symbolem (pro rok 2011) 91xxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska).

Na čem v lednu HKVS pracoval?

V lednu jsme se sešli ve skromnějším počtu než v prosinci v Praze na ústředí Junáka. Na programu toho bylo jako obvykle mnoho, ale většinu věcí se povedlo i probrat.

NA ÚVOD

Nejprve jsme se zabývali medailami Bronzového bobra, kterých fyzicky zbývá jen několik málo kusů. O výrobu nových se stará Vezír. Ten nás informoval i o stavu příprav výroční zprávy za minulý rok.

VYDÁNÍ VODÁCKÝCH DOPLŇKŮ

Velkým úkolem, který nás čeká, je vydání Plaveb pro vodní vlčata a žabičky a vodáckých doplňků ke stezkám pro skauty a skautky, projednávali jsme otázky jeho financování. Vzhledem k omezeným příjmům KVS to bude úkol nelehký, a tak i probírání různých možností zabralo poměrně hodně času. Vodácké doplňky by měly vyjít do jarního srazu, u Plaveb vše závisí na dojednání podmínek s novým ilustrátorem a skutečnosti, jak rychle se svého úkolu zhostí.

JARNÍ SRAZ

Na konci března nás čeká jarní sraz VS, kde bude kromě zábavy a odpočinku na programu i přednášková diskuze a práce komise. Vymýšleli jsme tedy, jak obojí pojmut. Přednášková diskuze se bude dělit na dvě části – jeden společný blok, kde v menších skupinkách postupně prodiskutujeme témata týkající se kroje, názvu a loga a také nového programu (všichni se postupně protočí na všech tématech), druhou částí budou doplňkové informativní bloky k apolitičnosti Junáka a Hodnocení kvality. Komise v programu nebudou všechny ve stejný čas (což vám umožní podílet se na práci vícera z nich) a budou mít jasněji zadanou práci. Při přihlašování si tak budete moci vybrat, kam jít, podle témat uvidíte, k čemu máte co říct a kde můžete pomoci.

ČASOPISY

Dále jsme společně prošli vaše

Co se projednalo na lednovém zasedání HKVS ve zkratce:

- příprava výroby nových medailů Bronzového bobra
- příprava výroční zprávy HKVS za rok 2010
- aktuální stav a financování vydání vodáckých doplňků pro skauty a skautky (předpoklad vydání do jarního srazu) a Plaveb pro vlčata a žabičky (problémy s ilustrátorem)
- program jarního srazu, mj. na něm proběhne přednášková diskuze formou diskusních a informativních bloků, komise dostanou podrobné zadání své práce
- v časopise Skauting budou nově pravidelně vycházet samostatné články s vodáckou tematikou místo velké přílohy jednou ročně
- děkujeme za zpětnou vazbu k mod/krým stránkám a eKP, HKVS projednal její výsledky
- HKVS podporuje zapojení VS do projektu Hodnocení kvality v co nejširší míře
- rozjždí se informační kanál Vodní skauting na Křižovatce, přidejte se!
- společná objednávka doplňků činovnického kroje přes JUN

odpovědi v anketách k mod/krým stránkám a Kapitánské poště. Podle jejich výsledků se pokusíme obojí vylepšit v maximální možné míře. V metodickém časopise Skauting budou letos vycházet samostatné články na různá vodácká témata namísto loňské velké vodácké přílohy jednou ročně.

HODNOCENÍ KVALITY

Shodli jsme se na tom, že podporujeme zapojení vodních skautů do projektu Hodnocení kvality. Pro nižší jednotky (družiny, oddíly, přístavy) jsou plně použitelná současná kritéria. Zvážíme však možnost „vodáckého výkladu“ pro konkrétní kritéria, v nichž se vodní oddíly mohou lišit od „suchozemských“. Chtěli bychom do hodnocení

zavést i dvě samostatné vodácké kategorie k hodnocení: krajský kapitán vodních skautů a HKVS. Tento požadavek projedná Pavlík se šéfem týmu Hodnocení kvality, Dickem.

OSTATNÍ

Domluvili jsme se na rozeslání prvního mailu přes informační kanál Vodní skauting na Křižovatce, abychom zjistili počet zaregistrovaných odběratelů. Nebylo jich mnoho, proto doufáme, že se brzy také přidáte. Můžete tak mít přehled o novinkách na webu HKVS a hlavně o aktuálním dění u vodních skautů.

Rýsuje se také možnost objednávat krojové doplňky činovnického kroje přes JUN. V první fázi se to týká zejména birgadýrek. Společná objednávka by se zadávala pravděpodobně přibližně 1x za půl roku. První plánujeme provést po jarním srazu.

Do budoucna se připravuje striktnější kontrola povinnosti složené kapitánské zkoušky u kapitánů a kapitánek vodáckých oddílů či výjimek z jejího složení, udělování krajskými kapitány. Tuto kontrolu již letos „cvičně“ zajišťoval SkautIS.

Rádi bychom také zveřejňovali úspěchy posádek VS na neskautských závodech, např. ČPV.

Co se týče nabídky účasti na svaťojanských oslavách Navalís v Praze, vzhledem ke krátkému času na přípravu pravděpodobně odložíme naše zapojení na rok 2013 (v roce 2012 bude v podobné době Navigamus).

Rozešli jsme se po více jak třech hodinách rokování s dlouhým seznamem úkolů, které na nás čekají do dalšího zasedání. To se uskuteční 24. února opět v Praze.

Podrobnosti z lednového jednání HKVS naleznete v zápise na našem webu (sekce Z kapitánského můstku, Zápisy).

Liška

Jarní sraz vodních skautů je tu!

Čas kvapí a za chvíli tu máme další sraz kapitánů, kapitánek a vůbec všech, kdo se podílí na vedení oddílů vodních skautů! Program je i tentokrát připraven tak, aby si každý přišel na to svoje. Proto je nejvyšší čas si tuto akci zanést do svého kalendáře - pokud ji tam ještě nemáte.

Tentokrát se sejdem v samém srdci Liberce o víkendu 25.-27. března 2011. Během něj nás čeká program nabitý k prasknutí. Jaký bude další Navigamus? Má být Junák politický či ne? Flákal se či pracoval za poslední půlrok nově zvolený kapitanát? Jak divoká je Kamenice? Vyjdou už nové Plavby pro vlčata a žabičky? Na tyto a spousty dalších otázek budeme společně hledat odpovědi. Pojďme se podívat na program srazu trochu blíže.

V pátek bude kromě dobré večere připravena prezentace půlroční práce nového kapitanátu a prezentace našeho hostitelského kraje. Pak budou mít jednotlivé kraje na svém setkání možnost řešit problémy, které je aktuálně pálí.

V sobotu dopoledne nás Pavel Křeček, šéf týmu Navigamu 2012, zasvětil do zákulisí příprav akce, představil blíže celé tábořiště a hlavně odhalil schéma programu, který tentokrát začne už před samostatnou akcí. Poté je plánována žhavá diskuse o třech téma-

SPECIALITY JARNÍHO SRAZU

- představení konceptu Navigamu 2012
- Gejzír nápadů – inspirace od účastníků pro účastníky
- volitelný posrazový program: rafting na Kamenici
- možnost výběru z více programů v jeden čas
- možnost zeptat se členů HKVS na jakýkoliv problém
- diskuse o předšněmovních tématech týkajících se vodních skautů
- možnost pokračovat v modulové kapitánské zkoušce či ji začít
- poznávání krás Liberce

tech předšněmovní diskuse, která se nás jako vodních skautů dotýká nejvíce. Budeme mít stejný kraj jako pěšáci? Změní se název Junáka? Budeme nadále pokračovat v přizpůsobování nového programu Junáka vodním skautům? Že o tématech a chystaných změnách vůbec nic nevíte? Nejvyšší čas s tím něco udělat, a to právě na srazu. Zavítá mezi nás i vzácný host, bývalý poslanec Federálního shromáždění ČSFR (1989-1992) a poradce Kanceláře prezidenta republiky (1996-2000) PhDr. Jan Šolc. Diskutovat s námi bude o tom, jak

je možné chápat tzv. apolitičnost Junáka.

Odpolední program si každý účastník poskládá podle své chuti. Může buď tonout, či zachraňovat v bazénu, či se vydat poznávat krásy Liberce, a to jak poklidně, tak akčně. Posléze bude dán prostor pracovním komisím, ale i pro ostatní je program připraven – jak poznáte, že váš oddíl je kvalitní? Budete moci už začít používat nové Plavby pro vlčata a žabičky? Jsou Mod/kré stránky dobře využívány? Další blok programů se věnuje Třem Jezům, ale i novinkám v

programu – víte, co to je kormidelnický zápisník? Všem, kteří jezdí s dětmi na vodu určitě přijde vhod přednáška o právu na vodě. Na večer si pro nás organizátoři připravili hru po městě a v plánu je i kytarohraní a volná zábava.

V neděli se odehraje velká novinka tohoto srazu – „**Gejzír**“ **nápadů**. Co to bude? Hodina, kdy sami účastníci učí a inspirují ostatní účastníky. Máš pocit, že i ty umíš něco, co by mohlo přijít vhod i ostatním? Něco, co se dá zapojit do programu oddílů, nebo je to tak zajímavé, že by se to rádi naučili i ostatní kapitáni a kapitánky? Pak právě ty jsi vhodným „lektorem“ tohoto programu! Zapojit se může každý, kdo se předem přihlásí a na sraz si připraví inspirativní pro-

GEJZÍR NÁPADŮ

Pokud máte zájem inspirovat ostatní vodáky v bloku „Gejzír nápadů“, ohlaste se předem Dítě Kubátové - Dytě na email: dytta.k@gmail.com. Těšíme se na vaše inspirující nápady - bez vašeho příspěví by program nefungoval...

gram pro skupinku cca 5–15 lidí.

Sraz kapitánů obvykle končil po obědě, ale tentokrát je tomu trochu jinak! Pro ty, jež budou mít ještě čas a pocit, že toho vodního je během srazu málo, tak právě pro ně je připravena plavba na raftech po divoké Kamenici. Začíná se v Jesenném a určitě to bude stát za to.

A závěrem ještě jednou odpověď na otázku, pro koho je sraz kapitánů a kapitánek určen: všem, kteří chtějí vidět, co se děje ve vodním skautingu a sejít se s dalšími po-

dobně naladěnými lidmi. Nezáleží na tom, jestli jsi kapitán oddílu, nebo jen zvědavá rangers. Sraz je otevřen pro všechny.

Přihlašování na sraz se spouští 25. února 2011. Účastnický poplatek je 350 Kč. Více aktuálních informací najdeš na stránkách HKVS vodni.skauting.cz, kde je k dispozici i přihláška.

Těšíme se na tebe i ostatní členy vedení vašeho oddílu či přístavu!

V Liberci AHOJ!

Pumpa

JARNÍ ÚSTŘEDNÍ SRAZ KAPITÁNŮ - ZÁKLADNÍ INFORMACE:

DATUM A MÍSTO KONÁNÍ: 25.-27. březen 2011, Liberec

CENA: 350 Kč pro ubytované ve škole (250 Kč pro neubytované či pro ty beze stravy; 150 Kč pro neubytované a beze stravy). **Záloha je 200,- Kč.** Zájemci o raftování na Kamenici na místě doplatí 20 Kč na náklady spojené s dopravou raftů.

JAK SE PŘIHLÁSIT? Přihlašování bude spuštěno v pátek 25. 2. 2011 a uzavřeno v pátek 18. 3. 2011, využít můžete elektronickou přihlášku, která bude vyvěšena na webu HKVS.

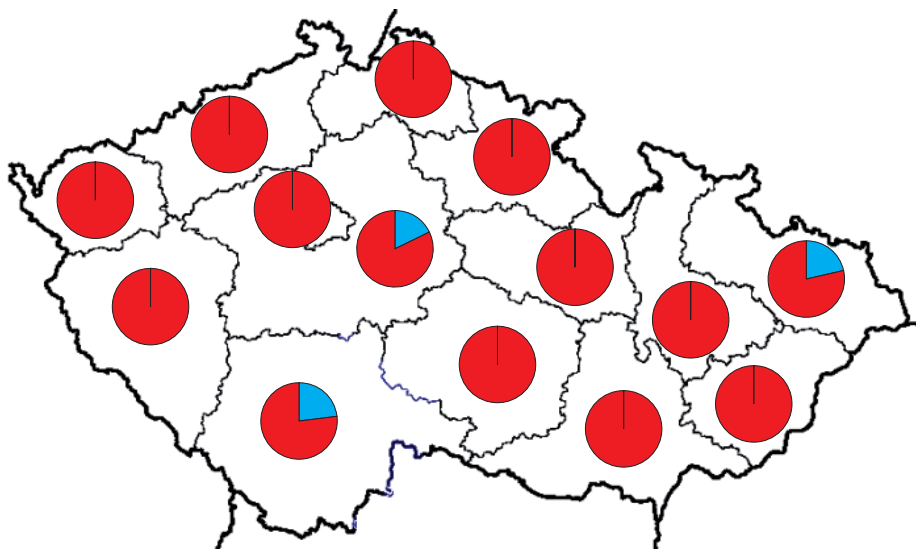
KAM POSLAT ZÁLOHU? Zálohu 200 Kč na účastníka pošlete na účet KVS: 666 55 333/5500, **variabilní symbol XXXXX** (místo písmen číslo přístavu/střediska) a **do poznámky uveď svůj kód (kódy všech, za které platíš)** z potvrzovacího mailu o přijetí přihlášky (kód tvoří iniciály a poslední dvě číslice roku narození).

Vodácká desetikoruna: únor 2011

„Vodáckou desetikorunu“, zvláštní příspěvek na provoz Sítě VS, odesílá přístav VS nebo oddíl VS prostřednictvím svého střediska po registraci, zpravidla do jarního srazu. Příspěvky ve výši 10 Kč za registrovaného člena se posílají na účet KVS 666 55 333/5500 pod variabilním symbolem (pro rok 2011) 91xxxxxy, kde xxxxy je číselný kód označující číslo okresu a přístavu (střediska). V případě platby za více předchozích let je variabilní symbol 90xxxxxy.

Příspěvky bude možné zaplatit i hotově na jarním srazu v Liberci.

Za všechny „vodácké desetikoruny“ zaslané v duchu hesla „vodáci sobě“ děkujeme.

Stav zaplacených zvláštních příspěvků na rok 2011: kruhové grafy ukazují podíl zaplacených a nezaplacených příspěvků v kraji. Modré pole označuje příspěvky zaplacené, červené nezaplacené.

Jak se chystá Navigamus 2012?

Celostátní setkání vodních skautů s mezinárodní účastí Navigamus sice vypukne až příští rok v červnu, přípravy se ale rozbíhají už nyní. Proto vám přinášíme první nahlédnutí „pod pokličku“.

Hlavní kapitanát na jednání na Tortuze vyjádřil podporu připravnému týmu v čele s Pavlem Křečkem a uspořádáním akce oficiálně pověřil Plzeňský kraj. Krajská rada akci schválila a Navigamus se tedy bude konat pod hlavičkou Plzeňského kraje.

Navigamus se uskuteční v Plzni na tábořišti u Boleveckého rybníku (Loc: 49°46'25.999"N, 13°23'53"E) v termínu 7.–10. června 2012.

Tato tradiční akce je opět určena všem oddílům vodních skautů z celé České republiky i zahraničním zájemcům. Program je zajištěn pro všechny věkové kategorie – žabíčky a vlčata, skautky a skauty i rangers a rovery. Obzvláště posledně jmenovaným budou organizátoři tentokrát věnovat zvýšenou pozornost, aby Navigamus i jim nabídl zajímavé aktivity odpovídající jejich věku.

Tato velká čtyřdenní akce se samozřejmě neobejde bez pomoci dobrovolníků, tzv. „PTP“, proto budeme rádi, když se mezi ně zařadí

FOTO JAN HRNČIŘ - MARBUEL

PŘIPOMEŇTE SI MINULÉ NAVIGAMY!

Redakce Kapitánské pošty ve spolupráci s Vezírem vám připravila sérii článků o všech minulých Navigamech. V každém sudém čísle eKP tak naleznete připomínku jednoho ročníku této dnes již tradiční akce. O prvním Navigamu, který se konal v roce 1994, se můžete něco dozvědět - nebo na něj zavzpomínat - již v tomto čísle na stranách 21-24.

i někdo z vašeho oddílu.

Pevně doufáme, že nás svou účastí poctí i zahraniční oddíly, a naše děti tak budou mít možnost poznat zahraniční skauting na do-

mácí půdě takřkajíc „za babku“.

Tématem symbolického rámce bylo zvoleno sté výročí od potopení Titanicu, který klesnul ke dnu v noci ze 14. na 15. dubna 1912. Po

Bolevecký rybník u Plzně.

celou dobu si tedy budeme připomínat tuto námořní tragédii.

Rozmístění výprav po tábořišti bude inspirováno ubytováním jednotlivých sociálních tříd na rozdílných palubách Titanicu. Účastníci budou rozděleni do čtyř palub – od nejvyšší a nejbohatší po tu nejchudší. Tyto paluby budou proti sobě v průběhu Navigamu bojovat

v nejrůznějších hrách. S členstvím ve vyšších palubách budou pochoitelně spojeny i různé výhody.

Novinkou příštího Navigamu bude předprogram, který poběží několik měsíců před samotným Navigamem. Prostřednictvím mod/krých stránek a webu Navigamu budeme zveřejňovat různé úkoly, které budou moci oddíly

plnit a získat za ně body. Účast v předprogramu bude dobrovolná a samozřejmě bude možné na Navigamus přijet i pokud vás předprogram nebude lákat. Nicméně získané body se zúčastní při rozdělování do palub: ti nejuspěšnější budou mít možnost dostat se na palubu nejvyšší a nejbohatší.

Liška

Aktivity u plzeňského Boleveckého rybníka při dřívějších akcích.

ŠÉF NAVIGAMU 2012: PAVEL KŘEČEK

Šéfem akce byl jmenován Pavel Křeček, kapitán 92. oddílu VS Kotva, hospodář přístavu OMAHA Plzeň a krajský kapitán Plzeňského kraje. Je zodpovědný za úspěch celé akce a má tedy za úkol zajistit kvalitní průběh, sestavení a koordinaci všech týmů a zastřešení akce při komunikaci navenek.

V civilu Pavel pracuje jako technolog a vedoucí výroby u plzeňské strojírenské firmy, zabývající se výrobou produktů pro automobilový a dopravní průmysl. Mezi jeho koníčky a zájmy patří především skauting a sport. V zimě jezdí na lyžích, snowboardu a bruslích, hraje squash a fotbal, na jaře vymění zimní náčiní za vodní a doplní ho kolem, nohejbalem a tenisem. Po celý rok se věnuje turistice a poznávání nových, zejména evropských horských

krajin – zatím se byl podívat třeba v Pyrenejích, v Černé Hoře, ve Francii, v Norsku, na Ukrajině a na Islandu.

Skautingu se věnuje 21 let, z toho se 14 let aktivně podílí na přípravě a organizaci akcí, 7 let úspěšně vede svůj 92. oddíl s letos 33 registrovanými členy. Má kapitánskou zkoušku a instruktorskou kvalifikaci, díky které již několik let působí jako instruktor Námořní akademie. Získal také kvalifikaci Instruktora vodní turistiky, kterou využívá nejen při akcích svého oddílu, ale i při pořádání kurzů vodáckého minima - Kapka. Podílel se také na přípravě několika úspěšných mezinárodních akcí jako člen užšího organizačního týmu, zejména na Intercampu 2004 a Eurosea 2010. Mimo jiné pomáhal při organizaci Západočeských jamboree a českého národního jamboree Klíč.

Rádcovský zápisník pro vodní skauty

Čtenářům Kapitánské pošty přinášíme malé představení našeho nového, právě vznikajícího pomocníčka do všech šikovných rádcovských - či u nás kormidelnických - ručiček. Ptáte se, o čem je řeč?

Seznamte se! Před vámi leží (zatím imaginární) zbrusu nový rádcovský zápisník. Má přívětivý formát A5 a v pěkných tvrdých kroužkových deskách se ukrývají různé metodické i praktické listy, tipy na programy, dobré rady a příběhy ze života vedení družiny. Deník je graficky atraktivní, jsou v něm praktické šablony pro vpisování důležitých informací a jednoduše všechno, co rádce ke své činnosti potřebuje. Alespoň taková je zatím představa členů pracovní skupiny, která na rádcovském zápisníku pracuje.

A proč o tom čtete právě zde a právě teď? V rámci zápisníku budou totiž i listy určené našim vodáckým rádcům - kormidelníkům.

Na „modrých“ stránkách se objeví užitečné informace se specifiky vodních skautů, tipy pro činnost na vodě i ve vodě, odlišnosti v programu během roku, něco o bezpečnosti a další věci, na které by naši kormidelníci neměli zapomenout.

Chceme, aby se v zápisníku objevilo skutečně to, co rádci v praxi využijí a co jim pomůže. Proto se snažíme zjistit, jaký názor mají na

obsah zápisníku sami rádci a jejich vedoucí. Obracíme se tedy i na vás – kapitány, kapitánky i další členy vedení. Přiložte ruku k dílu a pomozte tak rádcovskému zápisníku na světlo světa. Napište nám nebo přijďte na jarní sraz a dozvíte se o tomto projektu více a můžete i pomoci při jeho tvorbě!

*Za vodáckou sekci přípravného týmu rádcovského zápisníku
Klusajda*

JAK SE ZAPOJIT?

- Chcete nám pomoci s vodáckou částí zápisníku? Co by podle vás nemělo chybět? Napište nám své návrhy, tipy apod.
- Máte nějakou historku z vodáckého života, která by se dala použít jako příklad či oživení některé části (metodika, bezpečnost atd.)?
- Řekněte o zápisníku rádcům, ptejte se jich na jejich požadavky a názory, co oni potřebují pro svoji činnost?
- Zaujal vás rádcovský zápisník? Chcete se dozvědět víc? Úplně zadání projektu i další informace vám v případě zájmu zašlu na mail, kontaktujte mě na adresu klusajda.zuzu@gmail.com.

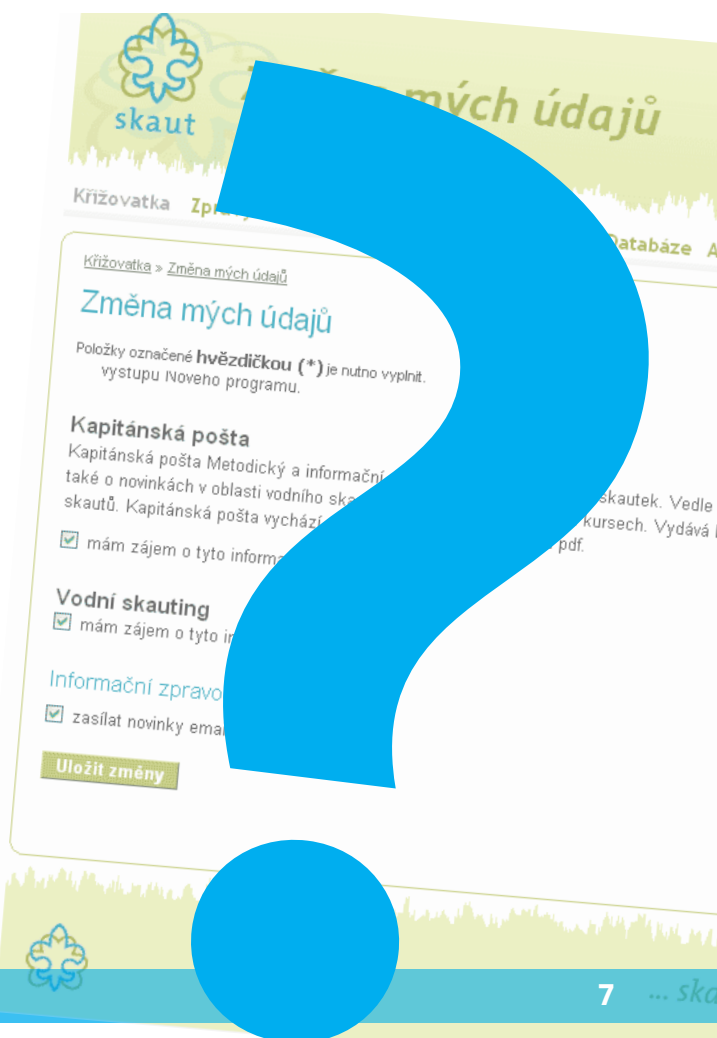
Na spolupráci se těším i na jarním srazu v Liberci, kde bude práci na rádcovském zápisníku vyhrazen samostatný programový blok.

Už odebíráš infokanál vodních skautů?

Je to jednoduché!

Po přihlášení na Skautskou křižovatku přejdi do nastavení svého účtu (<http://krizovatka.skaut.cz/zmena-mych-udaju/>), v dolní části si zaškrtni odběr informačního kanálu „Vodní skauting“ a pokud neodebíráš Kapitánskou poštu, můžeš si zaškrtnout i tu (neovlivní to odběr přes web HKVS).

**Více informací v Kapitánské poště 10/2010
nebo v článku na webu HKVS.**

Plavba po řece Nasuchujedu

Jedním z výstupů loňské webové ankety ke Kapitánské poště byla i poptávka po více programových tipech na činnost v oddílech vodních skautů. Jelikož chceme stále vylepšovat jak kvalitu a praktickou využitelnost Kapitánské pošty pro vedoucí oddílů VS, tak vodáckou programovou nabídku, zavádíme od tohoto čísla novou pravidelnou rubriku „tipy na program“. Do budoucna uvítáme i tipy na zajímavé programy od vás, z vašeho oddílu. Stačí poslat krátký popis na mail redakce Kapitánské pošty: kp@skaut.cz.

PLAVBA PO ŘECE NASUCHUJEDU

VĚKOVÁ KATEGORIE: skauti a skautky, ve zjednodušené variantě i vlčata a žabičky

POČET HRÁČŮ: ideálně jedna družina (cca 6-8)

MÍSTO: klubovna

ČAS NA PŘÍPRAVU: cca 20 minut, předem

DĚLKA HRY: 1,5 hod (dá se různě zkrátit či prodloužit)

CÍL HRY: nácvik pádlování, povelů, chování na vodě, procvičení obecných vodáckých znalostí a teoretické zvládnutí krizových situací

POČET VEDOUČÍCH: 2

POTŘEBY: židle, pádla, vesty, mapka řeky, mapa ČR s vyznačenými řekami, přehrávač, vytisknutý text písničky „Vodácká odborná“ (text i nahrávku naleznete na internetu, stačí zadat do vyhledávače název této písničky), obrázky jezů, tabulky stupňů obtížnosti vody, nachystané otázky a odměny

me procvičit jeden povel, na závěr to zkombinovat).

STANOVIŠTĚ

Zastávka č. 1: Vodstvo ČR

Sepsat všechny řeky ČR, na které si členové vzpomenou. Poté se všichni podívají na mapu a dostanou cca 5-10 minut na prostudování co nejvíce detailů o jednotlivých řekách. K dispozici můžeme poskytnout i krátký přehled o jednotlivých řekách. (Např. Sázava: Stvořidla, ústí do Vltavy, pramen rybník Velké Dářko)

Nakonec si každý člen vylosuje jednu řeku (Vltava, Sázava, Ohře, Lužnice, Jizera, Jihlava, Berounka, Orlice, Odra...) a popíše ji co nejvíc ostatním tak, aby ji mohli uhádnout.

Následně výsledky hráčů zhodnotíme.

Zastávka č. 2: Čtení řeky

Nakreslit koryto řeky s meandry,

ÚVOD DO HRY

Po příchodu dětí do klubovny dva vedoucí - námořníci v pruhovaných trikách a se slunečními brýlemi - sehrají scénku. Jeden se rozplývá nad tím, jak je venku krásně a teplo a že by vyrazil na vodu. Druhý mu oponuje, že je přece zima a řeka je zamrzlá. Nakonec se dohodnou na kompromisu, že pojedou řeku jen teoreticky. Námořníci družině představí pláněk imaginární řeky (jméno je na vás) s vyznačenou trasou a několika zastávkami. (Podle počtu okruhů, které chcete procvičit, viz dále)

ČÁST NA „VODĚ“

Družina nachystá loď čili židle do dvojřadu. Dojdou si pro svá pádla a vesty, správně si je utáhnou. U mladších členů můžeme zopakovat, co všechno je třeba mít na vodu. Celá družina se správně nalodí. Poslední nastupuje levý háček a předvede, že odráží loď od břehu.

Posádka vyráží na cestu a začíná pádlovat. Dbáme na správné držení pádla, správný záběr a synchronizaci pádlování. U mladších členů nebo nováčků postupujeme od začátku – učíme správně držet pádlo,

správně ho vést.

Družinu necháme chvíli pádlovat, můžeme přidat pár poznámek o krásném okolí a sluníčku a přijedeme k první zastávce. Družina postupně absolvuje všechna stanoviště a mezi nimi se vždy nalodí/vylodí. Procvičujeme pádlování, povelů. (Na každé stanoviště může-

FOTO ZUZANA KLUSÁČKOVÁ - KLUSAJDA

vyznačit proudnici, mělčiny a kde voda vymílá břeh. Nakreslit jak poznáme na řece jazyk, kámen pod těsně vodou či karfiol.

Zastávka č. 3: Vodácká odborná

Pustíme Vodáckou odbornou, zkusíme všichni zaspívat. Družina má za úkol zkusit přijít na všechny odborné vodácké výrazy.

Následně vysvětlíme neodhalené výrazy, písničku znova pustíme, zaspíváme.

Zastávka č. 4: Stupně obtížnosti

Připravíme do dvojic tabulku se stupněmi vody, rozstříháme na jednotlivé stupně, jejich popis a doporučené vybavení. Dvojice mají za úkol správně přiřadit.

Zastávka č. 5: Náhlé cvaknutí

Vedoucí začnou panikařit a ohlásí, že jsme se cvakli. Během jedné minuty mají členové sepsat, jak se zachovat při cvaknutí. Zhodnotí-

me, případně uvedeme na správnou míru.

Zastávka č. 6: Jezování

Každý člen dostane obrázek jednoho jezu, zkusí se zamyslet nad tím, jak se zde voda chová (vývřiště, válec, překážky pod jezem atd.). Pak každý svůj obrázek ukáže ostatním a popíše jim, jaká zde mohou číhat nebezpečí. Na závěr zavedeme diskuzi nad nebezpečím jezu a tím, jak tyto jezy překonat.

ZÁVĚR HRY

Družina se vylodí, uklidí pádla a vesty, zlikviduje „loď“. Nakonec uděláme krátký kvíz – otázky ohledně proběhlé plavby. Můžeme zapojit pojmy z písničky Vodácká odborná, zeptat se na některý ze stupňů obtížnosti atd. Kdo první odpoví danou otázku, je odměněn drobnou cenou (sladkost, body do celoroční hry atd.)

Klusajda

Stále vám nechodí Mo^dkré stránky?

Také patříte mezi ty nešťastné oddíly, jimž přes několikero kontrolu stále nechodí vodácká příloha skautských časopisů Mod/kré stránky?

Přihlaste se Hvězdářovi!

HKVS se stále snaží tuto nepřijemnou situaci vyřešit. Příčin může být několik.

Přesvědčte se, že máte v SkautISu u své jednotky uvedeno zaměření vodní, že máte časopisy u členů objednány a autorizovány a také správně vyplněné doručovací adresy.

Pokud je vše v pořádku a mod/kré stránky stejně z neznámých důvodů nechodí, obraťte se na Hvěz-

dáře s přesnou specifikací z jaké jste jednotky, jaké časopisy máte objednány, jejich počty a také, co vám zobrazuje SkautIS (časopisy jsou pouze objednané, zobrazují se ve výtiscích určených k dodání či dokonce mezi dodanými). Eventuelně připište, zda jste situaci již s TDC řešili a s jakým výsledkem.

Hvězdář bude následně za všechny dotčené vodní skauty znovu vyjednávat s TDC o nápravě.

„Chci, aby vodní skauting držel krok s dobou,“ říká výchovná zpravodajka HKVS Pumpa v rozhovoru pro eKP

V dnešní Kapitánské poště přinášíme rozhovor s novou výchovnou zpravodajkou HKVS, Pumpou. Tématem našeho povídání nebyla jen výchova a vzdělávání, ale i další témata. Konečně, přečtěte si rozhovor a uvidíte sami.

Pumpo, jak jsi se dostala k vodnímu skautingu?

Chodila jsem do pěšího oddílu, který se přidal jednoho krásného dne do nově vznikajícího přístavu vodních skautů. Takže jsem si vlastně nezvolila být vodní skautkou, bylo mi to dáno. Ale rozhodně si nestěžuji, ba naopak. Bylo to v době, kdy jsem chtěla z oddílu odejít a nějak se tam všechno tak změnilo, že jsem zůstala. A jsem za to strašně ráda. Nedokážu si představit, že bych ve skautu nebyla.

Kdy a kde jsi byla naposledy na vodě a jak sis to užila?

Pokud nepočítám vyjížďky během schůzek, tak na poslední putovní vodě jsme byla v červenci 2009 na snad nejlepším vodáckém táboře na Vltavě. Opravdu, tenhle putovní tábor se povedl nejvíc ze všech, na kterých jsem byla. Vltava krásně tekla, takže jsme úseky měli rychle sjetý a stihli jsme tak každý den ještě navštívit nějakou

památku. Takže jsem si splnila sen – konečně jela Vltavu a viděla strašně moc památek. Obávám se, že něco takového se dlouho nezapakuje.

V létě 2010 jsem se dostala jen na loď poháněné motory, protože jsem byla v Londýně. Teď to vypadá, že jsem houby vodák. No, co si budeme nalhávat. Ale mě spíš chytla ta námořní romantika, což nechápu, jak se přihodilo. Ale v Londýně jsem celá dychtivá navštívila Námořní muzeum a byla

úplně paf z originální uniformy kapitána Nelsona, ve které umřel. Prozkoumala jsem obě nejznámější zpřístupněné lodi (Drakovu Golden Hinde, a HMS Belfast) a strašně mě mrzí, že další loď - Cutty Sark je furt v rekonstrukci a já ji pořád nemůžu navštívit. Jezdila jsem lodí po Temži i po Regent's Canal, a obdivovala ty přenádherné narrow boats (něco jako hausbóty).

Jak dlouho vedeš svůj oddíl? Poviš nám něco o něm?

První družinku jsem začala vést se svou kamarádkou Jájou už v říjnu 2003, těsně po tom, co jsem absolvovala Námořní akademii. Později mi bylo předáno vedení oddílu, a tak to s Jájou táhneme dál. Jsme 1. oddíl vodních skautek Atlantida, v současné době máme 2 funkční a jednu polofunkční posádku, rozdělené na jednotlivé věkové kategorie – žabičky, skautky a rangers (právě ty poslední se už na samostatných schůzkách nesetkávají). Snažíme se, aby byl celý oddíl stále v kontaktu, takže se všichni scházíme v jeden den, akorát půlku schůzky má posádka sama a druhou půlku schůzky dohromady s druhou. Říkám tomu dvourychlostní schůzka, ale asi jsem jediná, kdo tomu tak ve vedení říká :-D. Oddíl vedeme samý vysokoškoláci, a jsem dost zvědavá jak to dopadne, až někdo z nás půjde do práce. Snažíme se o to, aby nám společně bylo dobře, abychom každý měsíc udělali nějakou společnou akci. Úplně samostatných oddílových akcí kromě schůzek a nějakých výletů ale nemáme moc, u nás v přístavu jsme zvyklí jezdit na společné tábory a i víkendovky v poslední době spojujeme, protože se nám nějak nedaří jezdit v hojnějším počtu. Ale my to

máme rádi.

Co tě na skautování nejvíc baví?

Asi to, že člověk má možnost realizace, získává pocit, že jeho činnost má smysl. Navíc je v prostředí lidí, kteří mu rozumí, protože uznávají podobné hodnoty jako on. Jak se říká, skauting je smysl života, a je i tím mým. Říkám si, že skauting je malý svět, ve kterém si můžeš vyzkoušet co chceš a zkusit si být kým chceš. Pak zjistíš, jestli na to máš. Chceš být zdravotníkem, novinářem, ekonomem, psychologem? Všichni tu najdou uplatnění, to je naprosto úžasné.

Proč jsi se rozhodla jít do Hlavního kapitanátu?

Upřímně? Protože jsem se skamarádila s člověkem, který mě k tomu neustále přemlouval. Já mu sice chvíli odolávala, ale nakonec jsem nějak podlehla (přemlouvání i výborné kávé, kterou umí uvařit). A vlastně ani nevím proč, holt má silné kouzlo osobnosti. (smích) Ale vážně, do HKVS jsem šla hlavně kvůli novému vodáckému programu. Baví mě podílet se na nových vodáckých Plavbách a doplňcích stezek. I když tomu se teď v kapitanátu vlastně až tolik nevěnuji.

Jaké jsou tedy cíle tvé práce v hlavním kapitanátu?

Chci, aby vodní skauting držel krok s dobou a pružně reagoval na změny v Junáku. Takže se chci podílet na těchto změnách po vodácké stránce. Je to dle mého názoru nekončící, nebo aspoň dlouhá ces-

ta, její konec nevidím a asi k němu bude muset dojít až někdo po nás. Takže v tomto případě cesta je cíl.

Noví členové HKVS mají za sebou „sto dnů hájení“, jak bys zhodnotila svoji dosavadní činnost v HKVS?

To už jsme v tom sto dnů? Opravdu to musím hodnotit? Tak rozdíl od ostatních členů HKVS si nelibuji k vyjadřování se ke každé formě tečky a dvojtečky v tom, co řešíme. Zatím se moje činnost skládá ze snahy zorientovat se a přestat se děsit, kolik je kolem nás práce.

A na čem v HKVS momentálně pracuješ?

Tak teď zrovna řeším vodácké články do Roverského kmene a do přílohy Skautingu. Jinak taky řeším Mod/kré stránky, jak mají vypadat, kdo co od nich očekává, a hlavně se snažím zjistit, jak moc se dostávají k cílové skupině a jak je využívá. Do toho se začíná rozjíždět metodika k vodáckým doplňkům. Taky se řeší Hodnocení kvality kurzů.

Dělá ti něco v HKVS starosti?

Množství práce a beznadějí, že k její plnění je málo lidí a že to zase bude velký boj, po kterém sice bude možná vítězství, ale brzo ten boj začne nanovo.

Jak časově zvládáš studovat, pracovat s oddílem, v kapitanátu, spolupracovat na skautských časopisech, nových čekatelských kompetencích...?

Nezvládám. A to až tak, že jsem

teď musela dát sbohem své srdeční záležitosti – postu v redakční radě Teepka, defakto jsem se vzdala i psaní pro Teepka. A ti, co mě znají, ví, že Teepka jsem měla vždycky moc ráda. Tak je mi z toho tak smutno. Nerada bych však ale dala sbohem získání titulu Ing tento červen, takže jestli to fakt bude nutné, budou muset všechny skautské záležitosti jít na 2-3 měsíce bokem. Víím, že to všichni ponесou s velkou nelibostí, ale já už jsem mnohdy dala skautingu přednost před školou a hrubě se mi to nevyplatilo. Nechci udělat znovu stejnou chybu.

Čtenáři Kapitánské pošty četli v minulém čísle o tvém prázdninovém působení v Pax Lodge. Odvezla jsi si odtud něco, co využíváš tady, zpátky u nás, ve své skautské činnosti nebo běžném životě?

Chtěla jsem, ale ještě jsem se k tomu nedostala. Odvezla jsem si aspoň pár nápadů na hry a písničky, které jsem už v oddíle zavedla. Takže si náš oddíl sem tam zapěje maltskou či japonskou písničku. Až někdy uvidíte lidi, co mávají ru-

kama a zpívají: „Gako, geko, gako, geko, pjong pjong pjong“, tak to jsme my. Líbí se mi smysl západních a Asijských zemí pro pomoc místní komunitě. Být prospěšný berou opravdu vážně, a proto pořádají různé dobročinné projekty. Můžeme se s tím setkat i na některých skautských akcích u nás, že se účastníci sbalí a jdou pomáhat do dětských domovů, nebo trhat plevelné rostliny v lese, ale není to u nás ještě tak rozšířené. V Pax Lodge byl Community day přirozenou součástí programu. Navíc jsem zjistila, že WAGGGS se snaží pomáhat OSN s Rozvojovými cíly tisíciletí, se kterými jsem se setkala při svých studiích. Má k tomu vypracované projekty, odborky, stačí je implementovat do programu. Chtěla jsem je původně představit i v Čechách, ale jak říkám, nedostala jsem se k tomu.

Jsou však ale i věci, které bych byla ráda, aby se u nás nikdy neobjevili. On ten západní skauting prostě mnohdy něco postrádá.

Prozradíš nám na závěr své plány do budoucna?

Dostudovat, najít si práci, vést dál oddíl, Námořku, pracovat pro HKVS, vdát se a mít děti - a teď to právě s jedním čtenářem nejspíš šlehlo... *(smích)*

Taky bych se chtěla vrátit na chvíli zase do Anglie a procestovat ji. Třeba na kanálech v hausbótu. To je můj velký sen. A po zkušenostech s Pax Lodge bych ráda navštívila všechny světová skautská centra WAGGGS, a také všechny

svoje kamarádky z Pax Lodge. Takže jestli je mezi vámi někdo, kdo by byl ochotný mi zafinancovat cestu do Ameriky, Austrálie, Argentiny, Koreji, Japonska, Kanady, Nového Zélandu a Finska, necht' napíše na

vychovna@hkvs.cz Předem děkuji za hojně nabídky!

A já ti děkuju za rozhovor! To už je všechno? To je škoda...

S Pumpou rozmlouval Pavlík

Bc. Zuzana Pozlovská - Pumpa, 23 let

Studuje v navazujícím magisterském studiu oboru politologie na Fakultě mezinárodních vztahů Vysoké školy ekonomické v Praze. V současné době je kapitánkou 1. oddílu VS Atlantida Neratovice, tajemnicí ČLK VS Námořní akademie, výchovná zpravodajka HKVS, pasivní členkou pracovní skupiny pro novou čekatelskou zkoušku. V minulosti se podílela jako členka servistýmu na Intercampu 2004, na přípravě akce Orbis 2006 a donedávna působila i v redakční radě Teepka. Jejimi koníčky jsou skauting, hra na klavír, tvůrčí psaní, cestování, cizí jazyky.

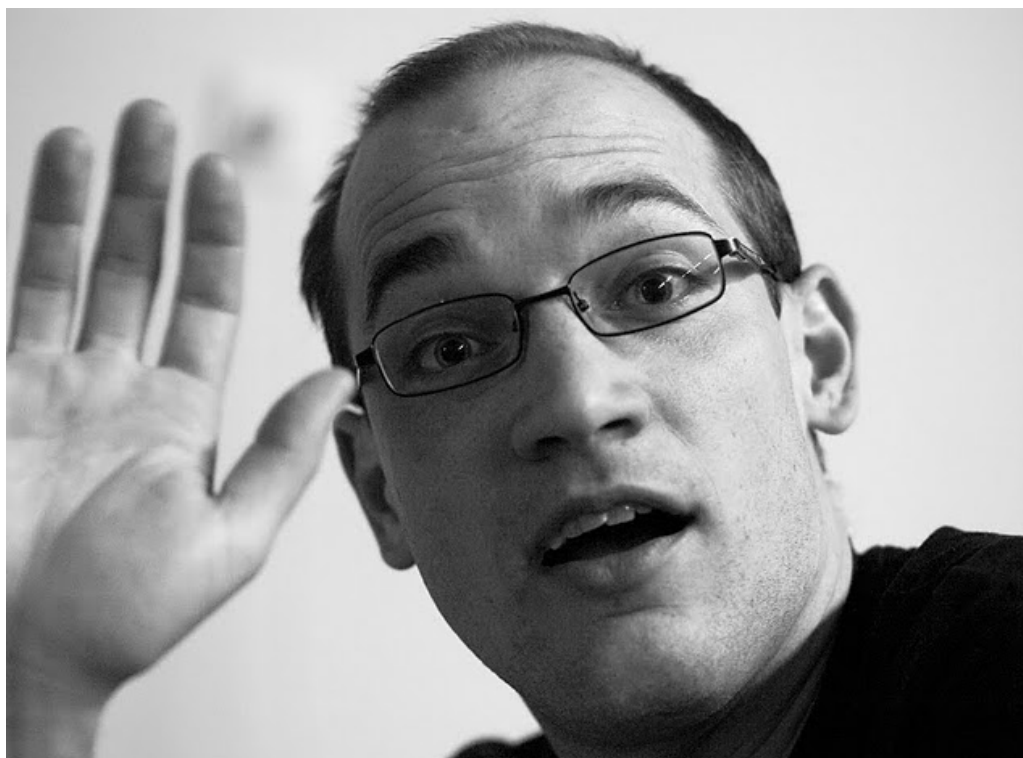
Představujeme:

Komodor Vysočiny - Žížal

Jak se mi stalo, že jsem krajským kapitánem? Je to velmi prostinké. Než sem byl zvolen do této funkce, pokojně jsem v přístavu Žlutá ponorka Třebíč pomáhal s přípravou různých podniků a akcí. Ale jednoho dne se mělo všechno změnit...

Teď troška té mojí skautské historie. Začal jsem se skautováním v roce 1989, a to díky neodbytnosti mého kamaráda ze školy, který pořád tvrdil, že je to tam super a kdesi cosi. Coby malé dítě vyrazil jsem tedy do skautu podívat se na skautskou schůzku. Bylo to báječné, domů jsem se připotácel s mokrou nohavicí i botou. Rodičové byli nadšení, neb můj úsměv od ucha k uchu nezmizel ani do příštího týdne, kdy byla další schůzka. A tak se ze mě stal vodní skaut. Vedl jsem 5. oddíl VS Třebíč mnoho let, podílel jsem se na činnosti ORJ Třebíč jako výchovný zpravodaj, pořádal jsem a pořádám spousty akcí jak pro skauty, tak pro veřejnost, z toho možná také vyplývá to, že jsem na okamžik polevil, neb mi nezbýval dostatek sil.

Jenže pak najednou jsme dostali za úkol uspořádat Čajovou plavbu (což je naše tradiční akce), a to takovým způsobem, aby se mohly zúčastnit i ostatní vodácké oddíly z kraje. Náš dřívější krajský kapitán Pavel Bár – Pavlík to chtěl pojmut jako oslavu 100 let vodního skau-

Komodor kraje Vysočina, Milan Maxa - Žížal

tingu. Shromáždil jsem tedy tým těch nejlepších bláznů a uspořádal akci, jakou vodácký kraj Vysočina ještě neviděl. Stalo se. Odezva na akci byla neuvěřitelná. Zjistili jsme, že se chtějí všichni tak nějak víc přátelit a že ty naše ostrůvky vodáků na Vysočině je třeba spojit pravidelnou dopravní e-mailovou a jinou komunikační tepnou. Tak jsem tedy od 17. 9. 2010 novým krajským kapitánem kraje Vysočina.

Plány jsou velkolepé, času už

miň, ale začínají se rodit první malé krůčky spolupráce vodáků na Vysočině. Není nás tu sice mnoho, ale umíme se za svou věc postavit. Pokud nás někdo pozoroval na srazě K+K v Plaňanech při stavbě věže, může si toto tvrzení jen odsouhlasit.

Nebude jednoduché Vysočinu ukočírovat, ale s pomocí ostatních vodáků na Vysočině dokážeme, že to jde i mezi bramborami.

Žížal

KAPITÁNSKÁ POŠTA

Představujeme: **Vodní skauti na Vysočině I.**

Kde všude se vyskytují vodní skauti na Vysočině? Tuhle otázku jsem si položil hned na začátku svého krajského kapitánování. Abychom v tom měli přehled a jasno, začnu s představováním pěkně popořadě.

V kraji Vysočina je celkový počet přístavů tři. Ve Žďáru nad Sázavou se nachází přístav Racek, kterému kapitánuje Běda – Petr Bednář. Přístav měl v loňském roce 88 členů. Žďár si všichni určitě pamatujete – konal se tam předminulý podzimní sraz kapitánů. Loni se přístavu podařilo konečně získat pronájem od města na starou nepoužívanou vodárnu, se kterou mají velké plány. Musím říci, že když mi Běda na krajském sněmu Vysočiny ukazoval plány a popisoval, co všechno se tam bude dít a jak to bude vyšperkované, nestačil jsem se divit. Už se nemůžu dočkat, až se tam pořádně podívám.

Dalším přístavem na Vysočině je Přístav Modrá Kotva v Žirovnici. V roce 2010 měl přístav 101 členů. Kapitánem přístavu je Akela – Jaroslav Kaška. Vodáci z Žirovnice to mají k nám ostatním z Vysočiny asi nejdál, a proto nám trochu vážne komunikace. Snad se nám to ale podaří co nejdřív napravit a uvidíme se společně na krajské Čajové plavbě.

Tradiční Čajovou plavbu pořádá na konci května další z přístavů na Vysočině, a to třebíčská Žlutá ponorka. Tady se trošičku změnila situace a po přístavních volbách je zde jediná kapitánka přístavu na Vysočině, tedy žena. Žluté ponorce nově šéfuje Mikroskop – Eva Česneková. Svého postu se zatím zhostila dobře, držím jí palce, aby to vydržela. Uřídit Žlutou ponorku není jen tak, zvláště pokud má přístav tolik aktivit, kolik má. Největším je Jezování, které je naplánováno na 18.června. Jedná se o náročnou

akcí pro širokou veřejnost. V roce 2010 měl přístav Žlutá ponorka 90 členů.

Samostatnou kapitolou na Vysočině jsou jednotlivé oddíly, které i pod širokým „pozemáckým“ kloboukem nosí modré kroje. V Havlíčkově Brodě je to oddíl Racků, v Přibyslavi jsou pak dva oddíly - 2. a 5. V Jihlavě se brzy možná zamodrá ještě více a oddíl Karibu nabere nové členy i dech.

Celkem bylo v roce 2010 registrováno na Vysočině 366 vodních skautů. Nabíráme vítr do plachet pomalu, ale jistě.

V příští části vám napíšu něco o jednotlivých přístavech, abyste získali ještě lepší představu o tom, jak se na Vysočině skautuje v modrém.

Žížal

Seznamte se: web evropských vodních skautů

Jak jsme se důkladně přesvědčili během semináře Eurosea, který se u nás konal na začátku září loňského roku, vodní skauti v Evropě jsou poměrně velmi aktivní. Jejich činnost je od naší velmi odlišná, protože využívají aktivit na moři, o to je ale zajímavější se navzájem poznávat.

Centrem veškerého dění jsou stránky <http://europe.seascout.org/>. Zde naleznete přehled všech zemí, ve kterých fungují vodní skauti, včetně kontaktů na jednotlivé oddíly. Můžete se tedy sami zkontaktovat s libovolným oddílem dle vašeho výběru. Zahraniční skauti by také mohli mít zájem podívat se do Čech, a to je možný prostor pro vaše zapojení. Pomocí jednoduchého formuláře je možné přidat do seznamu svůj oddíl.

Podle tohoto webu o nás Evropa zatím ví, že v České republice existuje HKVS, 4. smečka v Brně, 1. oddíl v Českých Budějovicích, 2. oddíl Poutníci v Kolíně, 2. oddíl Tučňáci v Kroměříži, 4. oddíl Kluci od Rysí řeky v Litoměřicích, 28. Atlantický oddíl v Ostravě a 16. oddíl v Praze. Není to trochu málo na to, že máme více než 170 registrovaných jednotek? Přidejte se i vy! Samozřejmě za předpokladu, že máte zájem, aby o vás Evropa věděla, a byli byste případně ochotni uspořádat nějakou společnou akci, ubytovat zahraniční skauty apod. Ideální je, pokud má váš web alespoň malinkou anglickou sekci a odkaz bude přímo na ni, popř. aby uvedený kontakt byl na někoho, kdo bude schopen se v cizí řeči dorozumět. Neváhejte!

Formulář naleznete na uvedeném webu, v sekci „Countries“, kde se nachází tlačítko „Click here“. Po kliknutí se dostanete přímo do formuláře. Tam vyplníte kontaktní údaje na sebe, zemi, název, číslo a web své jednotky, a dále může-

te doplnit adresu vaší klubovny a kontaktní údaje na kapitána oddílu.

Na webu <http://europe.seascout.org> jsou dále informace o seminářích Eurosea. Naleznete tam také podrobnosti o fungování Odysseus group, což je mezinárodní skupina, která koordinuje některé aktivity vodních skautů v rámci celé Evropy. Inspirovat se můžete též na rozmanitých odkazech a zdrojích. Máte i možnost přidat se do celoevropské konference vodních skautů a dostávat informace přímo do své schránky. Dále jsou tam

ke stažení vyšlá čísla občasníku evropských vodních skautů Euronaut, který vychází v anglicko-francouzském vydání. Poslední sekci je přehled akcí vodních skautů, kam také můžete přidat svoji akci, pokud je otevřena zahraničním zájemcům.

Objevování zahraničních krás a sbírání zkušeností s vodními skauty v cizině je tedy jen a jen na vás - dveře jsou otevřeny. Proto neváhejte a v případě zájmu se do nich co nejdříve vydejte!

Liška

Hlavní Kapitanát Vodních Skautů (HKVS)

- 4. smečka vodních vlčat "Delfini" (Brno)
- 11. Oddíl Vlčat, Skautů a Roverů (České Budějovice)
- 2. Oddíl vodních skautů "Poutníci" / 2nd Water Scouts "Wanderers" (Kolín)
- 2. Oddílu vodních oldskautů "Tučňáci" (Kroměříž)
- 4. Oddíl vodních skautů "Kluci Od Rysí Řeky" / 4th Water Scouts "KORŘ" (Litoměřice)
- 28. Atlantický oddíl (Ostrava-Poruba)
- 16. Oddíl vodních skautů / 16th Water Scouts (Praha)

Lipno, jak ho možná (ne)znáte

Pokud byste se nějakého vodáka (pro kterého je voda něco jiného než keňa, rum a prouhatý oblečení) zeptali, co je v termínovce vrcholnou akcí vodáckého roku, dost pravděpodobně by vám odpověděl: „No jasně, přeci Čertáky.“

Čertovy proudy jsou úsek Vltavy mezi Lipnem I a Lipnem II. Ti bystřejší už nejspíš zavírají PDFko s nadávkami, co že to tu píšou za bludy, vždyť Vltava mezi Lipno I a Lipno II teče přes turbíny a pak veeelickou rourou. Tak jest. Ovšem kromě prvního zářijového víkendů, kdy se pod hráz přehrady nahnou milovníci divoké vody, raftingu, kayakingu i vodního slalomu. Nepřeháním, když řeknu, že se jedná o akci evropského významu. I my jsme se zúčastnili.

Vyrážíme v pátek navečer, dodávka je přeplněná k prasknutí, jídlo i pití na svém místě, hydro a loďky taktěž... Akce začíná. Dokodrcáme se do Loučovic, kde se odehrává večer. Ráno vstává každý tak, jak si večer ustlal (moudří vědí). My jsme vstali už na sedmou, abychom ještě před zahájením MČR ve vodním slalomu stihli sjet úsek hned pod hrází, totiž slalomovou trať. Je to krásný, nikterak těžký úsek, kterému v poslední pasáži vévodí šikmý válec zvaný Váňův skok. Ten už

FOTO ADAM BLAŠČÍK

potrápil nejednoho slalomáře, nás alespoň probudil. Slalomka dosahuje obtížnosti WW 3 a rozhodně stojí za přivstání.

Další úsek je známý jako „vršek.“ Začíná pod slalomkou a končí u vysokého jezu tzv. „Okna“. Je to krásná část, která v nejexponovanějších místech dává až WW 4, zbytek WW 2-3. Rozehřejete se v rafinovaném válci přes celou řeku, který ovšem při správném nájezdu není nikterak zlý. Přezdí-

vá se mu „Železnák.“ Přímo nad ním je ale ještě Kobylí hlava, šutr, na který táhne voda, a když se přes něj povede boof, tak je to neskutečný polet. Dále se střídají trojkové úseky s krásnými vlnami a množstvím vracáků pro trénink s nenáviděnými rybníky hladké vody. Asi po dvou kilometrech přijedete do Loučovic, kde začíná závod v „extreme kayak crossu“ závodníci jedou systémem head to head a je to opravdu zajímavá podívaná. Když se úspěšně vyhnete vyhecovaným kajakářům a singlířům začínajícím závod alpským startem z rampy, čeká vás nejobtížnější místo vršku - část zvaná Papírna, s úctyhodnými vlnami, mezi které se propadáte. Závodníci kayak crossu zde najíždějí do vracáků a plní různé úkoly. Za papírnou je velký rybník vhodný pro posbírání plaváček a vybavení. Ti zkušenější, kteří jedou dál, ovšem vědí, že tohle byla jen vstupenka.

Spodní úsek je opravdu jen pro velmi zkušené pádlery. Začíná vysokým jezem, kterému se přátelský říká Okno, či Brána. Moc přátelský ovšem není. Jezdí se propustí vpravo a o tom, jak ho

FOTO ADAM BLAŠČÍK

KAPKA VODÁCKÉ HANTÝRKY II.

LODĚ, LODKY A JINÉ PODEZŘELÉ ZÁLEŽITOSTI

VÁLEC - válec je místo, kde se voda vrací, vzniká zde turbulentní proudění, které loď drží a dokáže s vámi zatočit jako v pračce

KYBLÍKÁŘ – vodák, co jezdí v plastové lodi

CREEKAŘ - jezdec na Creekovce, totéž co extrémní jezdec (creekař není člověk co ma C ale neumí jezdit)

RODEISTA – jezdí v rodeovém kajaku nebo singlu, umí (snaží se umět) nejružnější salta a otočky v playspotu

SINGLÍŘ – vymírající, ohrožený a vzácný druh nejelegantnějších vodáků (když se to umí) či nejneohrabanějších (když se to neumí)

KAJAK – loď, ve které se sedí a používá se dvoulisté pádlo (takzvaná kvedlačka)

CREEKOVKA – kajak mající tvar a výtlač pro sjíždění těch nejtěžších řek a skákání vodopádů

RODEOVKA – velmi krátký kajak s tvarem umožňujícím salta a jiné figury v playspotu

PLAYBOAT – větší než rodeovka, umožní hraní ve vlně, ale i sjezd řeky

RIVER-RUNNER – univerzální kajak na sjezd řeky

SINGL – singlkanoe, zavřená loď, ve které vodák klečí a používá jedno-
listé pádlo

GUMA, PROTOPLASMA, VZDUCHOLOŽ, GUMÍDEK, NAFUKOVAČKA – nafukovací, tedy nepotopitelná (nezaměňovat s nepřevratitelná!!) plavidla (rafty, nafukovací kanoe a plavidla jim podobná)

PÁDLER – anglicismus slova vodák

KVEDLAČKA – kajakářské, tedy dvoulisté pádlo

správně najet, se každoročně vedou dlouhé polemiky (zatím vítězí nájezd vpravo a pak špičku hodit doleva). Voda zde má velký spád v úzkém místě a tvoří z obou stran rolády, které vás, jakoby mimochodem, zašlapou pěkně hluboko pod vodu. Rychlý eskymák je zde nezbytností. Odměnou za úspěšné zvládnutí Okna je následující asi půlkilometrová část. Kontinuální WW 4 s velkými vlnami a spádem je opravdová lahůdka, stačí držet špičku po proudu a doslova letět z vlny na vlnu. Rozhodně nejkrásnější úsek.

Vltava se opět uklidní, jedná se ale o příslovečný klid před bouří. To, co následuje, je velmi těžké popsat slovy. Řekněme, že řeka se zúží na polovinu a spád se zvětší tak třikrát. Z těchto údajů dojde ke správnému závěru, že se nejedná o příliš „user friendly“ místo. Katarakt zvaný škvíra (zahraniční vodáci ho znají pod mnohem výstižnějším názvem Bloody Fingers) většina pádlerů obnáší, stejně tak i my.

Pod ním opět nasedneme, po ces-

tě si všimneme pomníčku ve tvaru zlomeného pádla a podíváme se na několik borců, co se odváží to sjet (upoutají nás zraněné klouby a zlomená pádla mnohých z nich) a jedeme dál. Za zatáčkou nás čekají Schody. Kaskáda, která ctí svůj název, nám nenechá nic zadarmo. Několik stupňů vysokých od 50cm do 1,5m prověří naše schopnosti. Empiricky je zjištěno, že to lze jet téměř kudykoli ale nejelegantnější je cesta s traverzem zleva doprava. Na schodech si užijete spoustu

legrace i jako divák či fotograf. Po úspěšném seskákání schodů je důvod jásat a užívat si krásný pocit, pozor ale! Čerťáky ještě nekončí a i zde dokážou překvapit menšími průskoky a přeskládanými válci. Již mnoho jezdců zde doplatilo na přílišnou euforii.

Nicméně blížíme se ke konci a je čas na další jízdy. Ještě doplním, že spodní úsek je WW 4 s kataraktem Škvíra WW 5 a kaskádou Schody WW 4+. Při dobrých podmínkách a když se nikde nesečnete se dá

celá atrakce zvládnout i několikrát za den (i 3krát a více). Jsou ale i takoví šťastlivci, kteří toho mají po jedné jízdě na další rok až až.

Čerťáky se jako každoročně velmi vydařili. Je to výborná akce pro zkušenější vodáky, ale jak jsem už napsal, stojí zato jet i jen na „čumendu“.

Adam

www.poutnicikolin.cz
info@poutnicikolin.cz

FOTA NA TĚTO STRANĚ ADAM BLAŠČÍK

VLTAVA, LIPNO – VYŠŠÍ BROD:

POPIS TRASY A ZAJÍMAVOSTI: první pěkné místo na trase je hned pod hrází slalomová dráha, kde se koná MČR, dále po proudu kousek pod slalomkou úsek s válcem železnákem a pak až v Loučovicích takzvaná loučovická kaskáda, odsud se koryto uzavírá do kamenitého údolí a zajímavá je celá cesta (nehledě na Čertovu stěnu, Bránu, Škvíru či Schody), po dohodě s ČEZem je možnost prohlídky hydroelektrárny Lipno I

OBTÍŽNOST: WW 3 – 4+

NÁSTUPNÍ MÍSTO: pod přehradou Lipno I - Loc: 48°37'56.658"N, 14°14'41.372"E

Loučovice – „Okno“ či „Brána“ - Loc: 48°37'21.301"N, 14°15'57.949"E

VYSEDACÍ MÍSTO: v úseku Lipno I – Loučovice je možnost téměř kdekoli, silnice vede podél vody, obvykle pak Loučovice – „Okno či Brána“ - Loc: 48°37'21.301"N, 14°15'57.949"E

v úseku Loučovice – Vyšší Brod vede po levé straně stezka, vyседání napravo důrazně nedoporučujeme (jste v chráněném území, navíc je to k silnici poměrně daleko hustým lesem), vyседá se u vlakové zastávky Čertova stěna - Loc: 48°38'34.332"N, 14°17'12.493"E

SJÍZDNOST: jen a pouze v plánované termíny (přelom sprna a září), kdy je zajištěn dostatek vody (většinou již od čtvrtka odpoledne až do neděle), jindy lze když Lipno I upouští kvůli velkým deštům nebo jarnímu tání (což se nedá dopředu naplánovat)

DALŠÍ INFO: na vodáckých serverech www.kanoe.cz či www.hydomagazin.cz

ÚNOROVÉ NA NEWS

MÁŠ ZA SEBOU SKAUTSKÝ VĚK A NEVÍŠ JAK DÁL?

Chop se svého osudu a přihlaš se na ČLK VS Námořní akademii! Načerpáš spoustu nové energie a nápadů!

Získáš vidinu světlých zítřků, najdeš porozumění a kamarády, kteří tě nezradí...

FOTA NA TÉTO STRANĚ PETR NĚMEC - ZIP A JAN VLACH - ŠTŮRA

Zažiješ pocit vítězství, ale i smutku, až budeš muset jet zpátky domů.

POZOR! LAST MINUTE! KONEC PŘIHLAŠOVÁNÍ JE UŽ 15. 3. 2011!

Přihlášky posílejte na mail namorni.akademie@centrum.cz, nebo ji vyplňte na <http://namorniakademie.wpr.cz/>.

Termíny: letní část 17.–26. 8. 2011, 1. podzimní víkend 7.–9. 10. 2011, 2. víkend (zkouškový) 18.–20. 11. 2011.

NAVIGAMUS: Velká akce, která vznikla z nadšení

Končil rok 1992, nadšení z toho, že my vodní skauti už zase jsme, že se při pravidelných srazech kapitánů neotukáváme, ale dobře známe („Kterej ty jsi?“ „Já jsem, prosím, Vezír.“ „Vezír? Proboha, rejže!!!“). Když jsme si povyměňovali zkušenosti a jakžtakž sjednotili kroje, upřesnili vodácké doplňky atd., přišel Oskar s nápadem: „A teď je čas na to, abychom vedle setkávání dospělých uspořádali pravidelná setkání oddílů.“

Bylo jasné, že to musí být na vodní ploše, že to musí postihnout všechny složky vodácké činnosti a že to musí mít honosný jednoslovný název (Holanďané používají slovo NaWaKa – National Water Kamp).

Na rok 1993 se to už stihnout nedalo, ale na ten další ano. Bylo nutno určit termín, vymyslet název, logo, maskota, ...

Kupodivu nebylo pochyb o náplni. Prostě si předvedeme, jak jsme dobří v pádlování a plachtění.

Maskot se také nabídl zcela sám – nás přece vždycky symbolizoval bobr.

Název se rodil postupně. Horkým favoritem byla Skautská regata, kvůli nevšednosti zkrácená na SkaRe. Ale převládl názor, že tam nebudou jen plachetnice a SKARE se následně stalo uznávaným názvem pro jinou akci.

Protože neoficiální hymnou českých vodních skautů je stará plavecká (vorařská) píseň My pluli dál a dál, protože existuje více než dva tisíce let staré latinské úsloví NAVIGARE NECESSE EST, VIVERE NON EST NECESSE (plout je nutno, žít nutno není), protože jsme tehdy měli radost, že po trojím zákazu vodních skautů a Junáka vůbec stále plujeme dál a dál, byl pro sraz vybrán název NAVIGAMUS: „My plujeme“.

NAVIGAMUS 1994

DATUM KONÁNÍ: 2.-5. 6. 1994

MÍSTO KONÁNÍ: Velký Vír, Orlická přehrada

NÁMĚT: 50. výročí invaze Spojenců v Normandii

PŘIBLIŽNÝ POČET ÚČASTNÍKŮ: 747

ZAHRANIČNÍ NÁVŠTĚVNÍCI: Slovensko, Rakousko, Holandsko (asi 8)

POŘADATEL: Hlavní kapitanát vodních skautů

MASKOT: bobr

BARVA: modrá

VZPOMÍNKA NA NAVIGAMUS 94: FIŽĎA, LIBEREC

Bylo mi tou dobou tuším 9 let. Vzhledem k tomu, že jsem byla z Liberce a Vezír jako velitel Navigamu taktéž, mezi jinými malými dětmi mě vybral k velmi důležitému úkolu, a to zahájení velmi očekávaného vylodění. Z celého toho dne si pamatuju nekonečně minuty čekání s rozpaženýma rukama, ve kterých jsem třímala signalizační praporky. Jak je na mnoha fotkách zdokumentováno sil postupně ubývalo, a tak mi musel Racek pomáhat, abych náhodou nedobrovolně vylodění neodstartovala dřív. Když došlo na samotné vylodění, už kolem mě litaly jen drny trávy a přistával bezpočet lodí. Večer na závěr jsme měli projíždku parníkem. A protože maskotem onoho Navigamu byl Bobr, je téměř jasné,

že po celou dobu trvání akce jsme se jako děti učili takovou malou hymnu „Když jde malý bobr spát“, kterou jsem zpívali při každé příležitosti.

Pokud mě paměť neklame, jednu noc na tábořišti byl takový vítr, že jsme všichni leželi ve stanech a všemi končetinami, které jsme měli, jsme drželi své stany, abychom se náhodou ráno neocitli v jiném táboře.

Obrovská plocha, na které byly jednotlivé tábory rozmístěny, byla na strategických místech obsazena jídelnami, odkud voněla nejrůznější jídla. Pro nás přáta to byla první možnost a taky docela silný zážitek vidět velké polní kuchyně, ze kterých stoupají omamné páry...

Jinak už si vzpomínám jen na výlet na Orlík a cestu našim super autobusem...

Fižďa

Sloveso navigamus se tak stalo podstatným jménem stejně jako rámus, šampus, Kolumbus.

Logo tenkrát vymyslel Racek. Znáte je všichni, ale přečtete si je jako totem: kromě názvu a letopočtu obsahuje i symbol kotvy, stan a plachtu. Barva prvního loga byla samozřejmě naše modrá.

Jako místo setkání byl vybrán kemp Velký Vír na Orlické přehradě a datum první víkend v červnu. Když si Amateur uvědomil, že se trefujeme přesně do padesátého výročí invaze Spojenců v Normandii, bylo rozhodnuto i o námětu a jménech subkempů, které ob-

držely názvy Omaha, Utah, Gold, Sword a Juno podle krycích jmen míst vylodění.

Abychom se chovali jako skauti a nekradli v lese dřevo, zašli jsme předem za majitelem panství knížetem Schwarzenbergem, abychom dojednali pravidla. V předpokoji jeho břevnovské kanceláře jsme se tak dlouho dohadovali, zda mu říkat pane kníže, kníže, pane kancléři nebo jenom pane Schwarzenbergu, až se otevřely dveře a v nich nás bratr kníže vítal skautským pozdravem řka, že byl vlčetem v Čimelicích.

Skutečnost, že na místě srazu

bude plno práce, jsme předpokládali, a tak nějak samovolně začali dobrovolníkům říkat „pétépáci“ a dali pro ně ušít černé šátky. Všichni byli na název hrdí a šátky nám po Navigamu už nevrátili. Jedním z pétépáků byl i Mirko Vosátka – Grizzly, který se ujal řízení kuchyně. Járynek se ujal maskota a funkce chlácholitele, kterého kupodivu víc vyhledávali organizátoři, než sami účastníci.

Na Navigamu 94 se leccos podařilo. Někomu se líbil výlet loďmo na Zvíkov, někomu na a do hráze přehrad. VIP hosté si pochvalovali benátskou noc – vyjíždku parní-

kem (tedy osobní lodí ČSAD Písek) s kapelou nymburských oldů na palubě a osvětlenými pramicemi vůkol.

Dopustili jsme se také chyb: pozvaná tehdejší ústřední rada Junáka se z našich hrátek neradovala, ale přijela, pozdravila, zasedala, zasedala a zase odjela.

Pro vlčata a žabičky jsme měli málo programu, pokud nepočítáme vichřici, která v souladu s historií znenadání přišla a tábor nejmenších srovnala se zemí.

V euforii jsme pořídili zbytečně moc suvenýrů (odznaky, nášivky, tužky, tašky, přívěsky a hrnky tří velikostí). Ještě dlouho potom jsme se to všechno pokoušeli rozprodat, nakonec některé hrnečky skončily na Tortuze a na pražském „Křížku“.

Nedocenili jsme tehdy zahraniční propagaci, takže ze zahraničních

hostů byli přítomni jen ti, které jsme pozvali jako své osobní přátele. Pravda, v průběhu akce se na bráně objevila skupina Japonců, ale jen proto, aby se zeptali, je-li v kempu místo.

Podcenili jsme ale zejména hravost vodních skautů ve věku od 6 do 96 let. Posádky invazních vln, jež přistávaly za dunění pobřežního dělostřelectva přistavů Terezín, Třináctka, Flotila a Maják, se místo dobývání předpolí, polí a zápolí okamžitě po dosažení břehu přidávaly k obráncům a další sledy vítaly vrhanými drny.

Přesto - anebo právě proto - se všichni těšili na další Navigamus a ještě v roce 1997 slovo „loni“ znamenalo v roce 1994. Skautský rok vodácký se tak stal tříletým.

Vezír

2x FOTO VLADIMÍR CVRČEK - VEZÍR

Propagační předměty Navigamu 94.

Velký Vír - místo konání prvního Navigamu.

VZPOMÍNKA NA NAVIGAMUS 94: AMATEUR, PRAHA

Bylo nás tam roku onoho, johoho, třináct mužů, třináct lodníků - říká jedna stará trampská a námořnická písnička. Jenže nás na schůzi HKVS bylo tehdy na podzim 1993 přesně sedm členů HKVS a probíraly se letní tábory, které právě skončily. Tehdejší hlavní kapitán Jack najednou prohlásil: „To je všechno náramně hezké, ale měly by se také jednou někde sejít všechny přístavy a oddíly vodních skautů a popovídat si - něco jako to bylo po válce v roce 1947 a jmenovalo se to „Po stopách Jakuba Krčína“ a odehrávalo se to u rybníka Svět poblíž Třeboně.“ Ticho, které na zmíněné schůzi kapitánátu náhle nastalo, bylo pozoruhodné. Stálo za to pozorovat Vezíra, kterému začaly náhle skelnatět oči. Tehdy už jsme ho docela dobře znali a tušili, co přijde. Do ponurého ticha náhle Vezír vybuchl: „Dobře, dobře, na něco takového jsem už také myslel, a tak po poradě ve štábu liberecké Flotily něco na příští schůzku HKVS přinesu!“

A tak se milí čtenáři eKP zrodil NAVIGAMUS a Jackův návrh se začal uskutečňovat. V první fázi jen díky členům HKVS, postupně se ale přidávali i nadšenci z krajů. Muselo se nejprve najít místo u nějaké velké vody, zajistit stravování, hygienu a dostupnost břehu, kde by bylo možno složit loď. To první, tedy lokace, se podařilo díky podpoře Karla Schwarzenberga: vhodné místo jsme našli na břehu Orlické přehrady u zátoky Velký Vír.

Stojí za poznámku, že pan Schwarzenberg přijal tehdy naši malou delegaci, pozdravil ji vlčáckým pozdravem (dva prsty pravé sevřené do velkého V) a prohlásil: „Já jsem byl také vlče!“ Mimochodem, tímhle pozdravem mne ministr Schwarzenberg zdraví vždy, když se vidíme!

Bylo to téměř podivuhodné, jak se Navigamus 1994 pomalu, ale zcela spolehlivě rýsoval. Bratr Myšák zajistil podporu české armády, čímž nám ubyla značná část starostí ohledně velkých stanů a polních kuchyní a jejich dopravy na tábořiště. Náčelníkem a velitelem stravování a kuchyní se nadšeně stal legendární bratr Vosátka. Sestavil si i svůj tým, který později dostal název PTP, podle zkratky nechvalně známých vojenských útvarů v časech komunistické nadvlády, kde museli sloužit lidé nepohodlní totalitnímu režimu. Dlužno poznamenat, že zkratka PTP se v našem pojetí stala vysoce čestnou záležitostí a její odznak (černý šátek na krku) je hojně vyhledávaný.

Tak tedy Navigamus 1994 začátkem června opravdu začal a nevidané množství vodních skautů se hrnulo na břehy Orlické přehrady. Auta s pramci, kanoemi, plachetnicemi a rafty se hromadily a jejich posádky spouštěly svá plavidla na vodu. Vzhledem k tomu, že Česká plavební správa nám dala povolení k provozu motorových člunů, začala se organizovat Vodní záchranná služba a Pozemní záchranná služba, kterou zdobí tehdy populární

název MASH.

Na tábořišti rychle vyrůstaly stany jednotlivých podtáborů, pojmenovaných po jednotlivých vyloďovacích místech spojeneckých vojsk v roce 1944 v Normandii. Z komínů kuchyní se začalo kouřit a začalo se rozdělovat teplé kakao. V noci přišel nečekaný obrat počasí. Prudký déšť a velmi silný vítr začal strhávat stany a vlajky na celém tábořišti. V proudech deště a v silném větru pobíhala po táboře vyděšená vlčata a situace se stávala téměř kritickou. Skauti a roveři si dovedli poradit, ale co s malými dětmi? V těchto chvílích se ukázalo, že ne nadarmo říkáme, že naše skautky jsou vlastně chlapi, že právem patří do vodáckých oddílů a že jim orkán nevadí! Děvčata okamžitě zorganizovala záchrannou akci, do zachovalých stanů začala stahovat vlčata, která sesbírala po celém táboře a zatímco další skautští pomocníci drželi a přitahovali burácející plachty, naše vodučky pomáhaly vlčatům z mokrých šatů, halily je do přikrývek a utěšovaly. Dařilo se jim a ukázalo se, jak dobrý byl nápad bratra Vosátky a kuchyňského personálu k večeru uvařit teplé kakao a polévku... Vzpomínáte, Lady, Hanko, Věro, Želvo a ostatní nejmenované?

Ráno se ale počasí projevilo gentlemany, zatopilo pod nebeským kotlem, poslalo příděl teplých paprsků a mírnému větru přikázalo vysušit tábořiště. Škody napáchané v noci byly rychle odstraněny a Navigamus 1994 se rozjel. Amateur

XX.ročník

ODEMYKÁNÍ DOUBRAVY

a vodácký sjezd

Pařížov - Ronov (WW I - WW II)

2.-3.4. 2011

Zajištěno vypouštění VD Pařížov

Sobota: 10-15 hodin, neděle: 10-13 hodin

I. ročník

vodáckého sjezdu

CHRUDIMKY

SEČ I - MEZISVĚTÍ (WW I)

26. 3. 2011

Zajištěno vypouštění VD SEČ

11:00 - 15:00 hodin

Další informace k těmto akcím naleznete na webu: www.skaut-ronov.wz.cz.

elektronická KAPITÁNSKÁ POŠTA

METODICKÝ A INFORMAČNÍ ZPRAVODAJ HKVS

číslo 12, únor 2011

Vydává Hlavní kapitanát vodních skautů pro vnitřní potřebu.

Kapitánskou poštu dostávají emailem všichni registrovaní kapitáni oddílů vodních skautů, krajsí kapitáni a činovníci HKVS. Pokud si přejete být zařazeni do databáze příjemců, či z ní naopak vyřazeni, pošlete své jméno, oddíl, přístav (středisko) na adresu kp@skaut.cz. Aktuální číslo Kapitánské pošty i archiv starších čísel je k dispozici také na webových stránkách HKVS.

Příspěvky, postřehy, připomínky, informace, pozvánky či fotky zasílejte na adresu: kp@skaut.cz.

Do tohoto čísla přispěli: Pavel Bár - Pavlík, Adam Blaščík, Vladimír Cvrček - Vezír, Jiří Hold - Amateur, Kateřina Kaderová - Liška, Zuzana Klusáčková - Klusajda, Milan Maxa - Žížal, Zuzana Pozlovská - Pumpa, Alena Šerhantová - Fižda.

Foto na titulní straně: Zdeněk Materna - Zdenda. • **Fotografie uvnitř čísla:** Adam Blaščík, Vladimír Cvrček - Vezír, Jan Hrnčíř - Marbuel, Zuzana Klusáčková - Klusajda, Milan Maxa - Žížal, Petr Němec - Zip, Jan Vlach - Šťoura, archiv HKVS a autorů.

Redakční rada: členové Hlavního kapitanátu vodních skautů a Markéta Babóová - Majda.

Jazykové úpravy a korektury: Tomáš Nechvátal. • **Sazba:** Pavel Bár - Pavlík. • **E-mailové rozesílání:** Michal Hoznedl - Bobr.

Uzávěrka příštího čísla 28. února 2010.

